

ת"ד 4014/07/11 - מדינת ישראל נגד לובנה שיכה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

ת"ד 4014-07-11 מדינת ישראל נ' שיכה
תיק חיצוני: 14-10839/2010

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמת	לובנה שיכה

הכרעת דין

1. כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירות של אי ציות לאור אדום ברמזור, נהיגה ברשלנות והתנהגות בדרך הגורמת חבלה לגוף ונזק לרכוש.
2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 3.12.10 בשעה 10:25, נהגה הנאשמת ברכב פרטי מסוג מאזדה מ.ר. 3509762 (להלן: "רכב א'") בכביש 65, מכיוון עפולה לכיוון חדרה והתקרבה לצומת היציאה מכפר קרע. אותה שעה נהג מר זחאלקה מאהר ברכב פרטי מסוג פיאט מ.ר. 5763310 (להלן: "רכב ב'") ביציאה מכפר קרע, מימין לשמאל כיוון נסיעת הנאשמת ונכנס לצומת בחסות האור הירוק שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו. הנאשמת נהגה ברשלנות, נכנסה לצומת מבלי לציית לאור האדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתה, חסמה דרכו של רכב הפיאט ושני כלי הרכב התנגשו (להלן: "התאונה"). כתוצאה מהתאונה נחבלו שני הנהגים וכלי הרכב המעורבים ניזוקו.
3. הנאשמת כפרה בעובדות כתב האישום. טענתה של הנאשמת היא כי לפני שיצאה מתחנת הדלק ראתה שהאור ברמזור בכיוון נסיעתה ירוק וכי לא ייתכן שהרמזור התחלף במרחק של כ-15 מטר עד הצומת.
4. מטעם המאשימה העידו רס"מ אוהד אברהמי, גב' מורן אלעד אברהם, מר מאהר זחאלקה ומר ואג'די זחאלקה. כמו כן הוגשו, בין היתר, דוח בוחן תנועה, סקיצה ותרשים של מקום התאונה, תצלומים, מסמכים רפואיים והודעת הנאשמת במשטרה.

מטעם ההגנה העידה הנאשמת.

דין והכרעה

5. לאחר ששמעתי את העדים והתרשמתי מהופעתם מעל דוכן העדים ולאחר שעיינתי במוצגים ושקלתי טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה לפיה עובדות כתב האישום הוכחו מעבר לכל ספק סביר וכי יש להרשיע את הנאשמת בכל המיוחס לה בכתב האישום.

6. בוחן התנועה רס"מ אוהד אברהמי (להלן: "**רס"מ אברהמי**") שערך בין היתר את דוח הבוחן (ת/3), תיאר את הנזקים אשר נגרמו לכלי הרכב המעורבים וכן תיאר את הממצאים שנמצאו בזירת התאונה: חריטה בתוך הצומת המצביעה על מקום האימפקט, שובל מים מרדיאטור וחומצת מצבר של רכב ב' המובילים לרכב ב', נזולים מרכב א' המגיעים אל רכב א', פיזור שברים וזכוכיות באזור התקדמות הרכבים לאחר התאונה, משני הרכבים נזלו מים ושמן. ציין כי לא נמצאו סימני בלימה או חיכוך צמיגים. יש לציין כי בדוח נפלה טעות בכל הנוגע לתיאור הנזקים ביחס לרכב הנאשמת וזאת כפי שנזקים אלה עולים מהתמונות שבת/5.

מסקנותיו של רס"מ אברהמי בדוח היו בין היתר, כי התאונה אירעה בתוך צומת וכי מצב הדרך ושדה הראיה לא היו גורם לתאונה וכך גם מצבם המכני של הרכבים.

7. במסגרת חקירתו הראשית נשאל רס"מ אברהמי מה היה הגורם לתאונה והשיב:

"ככל הנראה אחד הרכבים נכנס לצומת שלא באור ירוק. אני לא הייתי עד לתאונה." (פרוטוקול הדיון מיום 17.9.15, עמ' 20, ש' 7-8).

8. מטעם התביעה הוגש מסמך ובו בקשה של רס"מ אברהמי מהחברה הלאומית לדרכים מיום 5.12.10 (ת/9) להעביר לידי תע"צ לגבי תקינות הרמזורים ואת תכנית הרמזורים. לטענת ב"כ הנאשמת בסיכומי, מאחר ולא הוגש אישור שלא הייתה תקלה ברמזורים עובר לתאונה ולא הוגשה תכנית הרמזורים, יש בכך כדי להטיל ספק בעובדות כתב האישום ולהביא לזיכוי של הנאשמת שכן ייתכן שגם הנאשמת וגם הנהג המעורב עברו באור ירוק עקב תקלה ברמזורים.

9. איני מקבלת טענה זו. רס"מ אברהמי ציין בדוח הבוחן (ת/3), כי הרמזורים במקום עבדו באופן תקין ונראים ברורים מכל הכיוונים. רס"מ אברהמי העיד בחקירתו כי בדק את הרמזורים כאשר הגיע לזירת התאונה ומצא כי הרמזורים תקינים. לציין כי מעדותו של הבוחן עולה כי הגיע למקום התאונה פחות מחצי שעה מקבלו את הדיווח עליה.

רס"מ אברהמי ציין בדוח הפעולה כי אין רמזור ירוק משותף לרכבים וחזר על כך בחקירתו (פרוטוקול

מיום 17.9.15, עמ' 22, ש' 20).

עדותו של רס"מ אברהמי היתה עקבית וקוהרנטית, הוא חזר על ממצאיו והסכים כי הוא לא יכול לקבוע, על פי הממצאים שנאספו בזירה, באופן חד משמעי מי מהרכבים נכנס לצומת שלא באור ירוק. מצאתי כי עדותו הייתה מהימנה וכי ניתן להסתמך עליה.

10. משמצאתי לקבוע כי ברמזורים שבצומת לא היתה תקלה, יש להכריע בשאלה מי מבין שני הנהגים לא ציית לאור אדום בכיוון נסיעתו.

11. הנהג המעורב, מר מאהר זחאלקה (להלן: "מאהר") מסר גרסתו במשטרה (ת/2) כדלקמן:

"התאונה הייתה ביום שישי 03/12/2010 בשעה 10:20 לערך ונהגתי ברכב פיאט... אני יצאתי מכפר קרע ורציתי לנסוע שמאלה בצומת לכיוון ברטעה, כי רציתי לקחת את סבתא שלי לרופא...הגעתי לצומת והיה אור אדום ועמדתי בנתיב ימין מבין שני נתיבי נסיעה שמאלה וחיכיתי עד שהרמזור התחלף. התחלף לי הרמזור והיה לי ירוק, והסתכלתי שמאלה ולא ראיתי רכבים, הייתי בהילוך ראשון עם חצי קלצ' והתחלתי להכנס לצומת ואז פגעו ברכב שלי בגלגל קדמי שמאל וקדימה יותר והרכב שלי הלך לכיוון חדרה.."

מאהר מסר כי הרמזורים היו תקינים וכי רואים טוב את הרמזורים וציין, כי בנתיב השמאלי לידו היה רכב נוסף שהתעכב ולכן לא היה מעורב בתאונה וכי **"באמבולנס אמרה לי הנהגת השניה שהיא מצטערת ועברה באדום. היא לא שמה לב לרמזור שהיה אדום בכיוון שלה."**

12. בעדותו בבית המשפט חזר מאהר על אותה גירסה, אך ציין, כי בעת שהגיע לצומת הרמזור **"הוא היה בצבע אדום צהוב. כשבאתי. ועצרתי."** (שם, עמ' 7, ש' 28).

עוד העיד כי אינו זוכר האם משמאלו היה רכב נוסף (פרוטוקול מיום 2.6.14, עמ' 8, ש' 1-2).

13. בחקירתו הנגדית נשאל מאהר אודות פרטים שמסר בגרסתו במשטרה לעומת גרסתו בבית המשפט. מאהר חזר על גרסתו כי כאשר יצא מהצומת היה אור ירוק ברמזור בכיוון נסיעתו. הוא נשאל:

"ש. יש לי את העדות שלך במשטרה, את המילה רמזור צהוב היא לא מוזכרת, אתה אומר אור אדום מהיכן המצאת את המילה צהוב היום?"

ת. כשהגעתי לצומת מרחוק היה צהוב וכשהתקרבתי היה אדום, ואז נעצרתי לפני הצומת.

ש. למה לא אמרת את זה במשטרה?

ת. כשהלכתי למשטרה זה היה אחרי התאונה ביום והייתי עדיין מטושטש מהמכה.

ש. מתי הלכת למשטרה?

ת. יום או יומיים אחרי התאונה. לא זוכר בדיוק.

.....

ש. והיום מי שאל אותך שהיה צהוב?

ת. זה לא משנה אם היה צהוב או אדום, היא עברה באדום וכשיצאתי מהצומת היה לי אור ירוק.

....

ש. אני מקריא לך לידי היה רכב שאולי בגלל שהתעכב לא היה מעורב בתאונה?

ת. אני לא זוכר.

ש. מה שאמרת במשטרה זה נכון?

ת. אני לא זוכר אם זה נכון, מה שאמרתי זה מה שידעתי באותו יום ועכשיו אני לא זוכר אם זה נכון או לא נכון היה או לא היה עברו מאז 4 שנים.

....

ש. אם היה רכב לידך ולא נסע למה אתה חושב שהוא לא נסע?

ת. אולי הוא דיבר בטלפון אולי היה חולם, בדרך כלל שאנו הרבה אנשים שעומדים ברמזור לא יודע מה יש לו בראש.

ש. אולי היה אדום?

ת. לא, היה ירוק."

(פרוטוקול הדיון מיום 2.6.14, עמ' 9, ש' 30-23)

14. יאמר מייד כי בשים לב להתרשמותי ולאחר שנתתי דעתי לגרסאות שמסר מאהר, לא מצאתי כי נפלו סתירות מהותיות היורדות לשורשו של עניין בין גרסתו כפי שמסר במשטרה לבין עדותו בבית המשפט. התרשמתי כי מדובר בחוסר דיוק שנובע מחלופי הזמן בין מועד האירוע ומסירת העדות במשטרה לבין

המועד בו העיד בבית המשפט על אותו ארוע וכי אין בכך כדי להטיל דופי לגבי מהימנותו.

15. מאהר נשאל בחקירתו הנגדית כיצד לא הבחין בנאשמת והשיב כדלקמן:

"ש. מה המרחק שאתה יכול לראות לצד שמאל ?

ת. לא יודע. אין לי משהו שמפריע לי לראות שמאלה. יש שם שלט שחוסם את שדה הראיה, ומי שבא מצד שמאל מכיוון עפולה לחדרה חוסם את שדה הראיה.

ש. אז תסביר לי איך לא ראית את הנהגת אם השלט לא מפריע לך, הרי הנהגת לא באה מהשמיים?

ת. אולי היא יצאה מתחנת דלק, כשאני עומד בצומת מי שיוצא מתחנת הדלק לא רואים אותו. יש שם שלושה מסלולים והנתיב של תחנת הדלק זה מסלול כניסה לכפר.

(פרוטוקול הדיון מיום 2.6.14, עמ' 9, ש' 31 - עמ' 10, ש' 15).

גרסתו של מאהר לפיה הסתכל שמאלה לפני שנכנס לצומת תואמת את הגרסה שמסר במשטרה. ההסבר שמסר לפיו לא הבחין בנאשמת למרות שהביט שמאלה משום שלא ניתן להבחין בנהגים שיוצאים מתחנת הדלק הוא הגיוני ומתיישב עם תיאור המקום. מכל מקום, ושעה שכניסתו של מאהר לצומת היתה באור ירוק, הרי שאין בטענה זו כדי להעלות או להוריד לעניין האשמה המיוחסת לנאשמת.

16. מטעם המאשימה העיד גם מר ואג'די זחאלקה (להלן: "ואג'די"), שהוא בן דודו של מאהר, נהג משאית שהיה עד לארוע התאונה ואף נחקר במקום ע"י הבוחן. כאן יצוין כי אני דוחה את טענת ב"כ הנאשמת כי מדובר בעד שאינו ניטרלי ואשר "צץ" לפתע.

עוד יצוין כי הן מאהר והן ואג'די העידו כי אין ביניהם קשר עקב סכסוך משפחתי (פרוטוקול הדיון מיום 2.6.14, עמ' 10, ש' 26, עמ' 11, ש' 17).

17. ואג'די מסר את גרסתו בחקירה הראשית כדלקמן:

"אני נהג משאית, עמדתי בצומת רציתי להיכנס שמאלה לכפר בחזרה מהעבודה, הסתכלתי במקרה לרמזור ליציאה מהכפר לכיוון עפולה האור הראה על ירוק, ואני הסתכלתי כי אח"כ אני מקבל ירוק לתוך הכפר שלי לכיוון הנסיעה, איך שנדלק אור ירוק ליציאה לכיוון עפולה, נסע רכב בצבע כחול שמאלה לכיוון עפולה, והגיע רכב מזדה מכיוון עפולה לכיוון חדרה ונכנס בפונטו והמשיכו שניהם ביחד לכיוון חדרה. נכנסתי לכפר עמדתי בשוליים, לקחתי בקבוקי מים וירדתי לעזור לנפגעים."

(פרוטוקול הדיון מיום 2.6.14, עמ' 11, ש' 3-7).

אם כך, לפי עדותו של ואג'די, מיד לאחר שנדלק אור הירוק ברמזור בכיוון נסיעתו של מאהר נכנס מאהר לצומת.

18. בחקירתו הנגדית נשאל ואג'די כיצד הבחין מכיוון נסיעתו ברמזור הירוק ואם יכול

היה לראות את רכב המאזדה:

ש. מתי ראית לראשונה את הרכב של המזדה?

ת. המזדה יצאה מתחנת דלק ואיך שהחלה לצאת הסתכלתי על הרכב הוא בא מהר וכמעט ציפיתי שתהיה שם תאונה, היא יצאה מתחנת הדלק.

ש. זאת אומרת מהצומת שמאלה ניתן לראות את היציאה והכניסה של תחנת הדלק, האם זה מה שאתה אומר?

ת. כשאני עומד להיכנס לכפר אני רואה אבל האדם שיוצא מהכפר לא יכול לראות כי יש שם עמודים שמפריעים לו ותמרורים שמפריעים לו ויש גם רכב מצד שמאל. אני ישבתי גבוה במשאית.

ש. כשאתה יושב במשאית ומסתכל ישר איך יכולת לראות את הרמזור?

ת. זה הכיוון שלי ברור שאני יכול לראות הוא מצד ימין שלי. ראיתי את הרמזור ממול לכיוון עפולה."

(פרוטוקול הדיון מיום 2.6.14, עמ' 12, ש' 26 - עמ' 12, ש' 10).

ואג'די העיד כי היה רכב משמאלו של מאהר אשר הגיע מספר שניות אחרי מאהר ושניהם המתינו יחד לרמזור הירוק (שם, בעמ' 11, ש' 24). העיד כי מאהר יצא מיד ברמזור הירוק לפני הרכב שהיה משמאלו (שם, בעמ' 12, ש' 12).

מצאתי כי עדותו של ואג'די מהימנה וקוהרנטית, עדותו נותרה עקבית בחקירה הנגדית והסברו כיצד הבחין באור הירוק ברמזור ממקום עמידתו הגיוני ומניח את הדעת. גרסתו של ואג'די מחזקת את גרסתו של מאהר לפיה נכנס לצומת באור ירוק. איני מקבלת את טענת ב"כ הנאשמת בסיכומיו כי נפלו סתירות מהותיות בין גרסתו של מאהר לגרסתו של ואג'די.

גרסת הנאשמת

19. הנאשמת מסרה גרסתה במשטרה (ת/8) כדלקמן:

"נהגתי מכיוון תחנת דלק פז שלפני צומת כפר קרע ולכיוון חדרה. אני יצאתי מתחנת הדלק והסתכלתי

על הרמזור והיה ירוק והסתכלתי לצד שמאל, לראות שאין רכבים וראיתי שאין רכבים והמשכתי
בנסיעה. בפעם האחרונה שראיתי את הרמזור היה אור ירוק. ראיתי רכבים שיוצאים מכיוון כפר קרע
לכיוון ברטעה ומהפחד במקום לשים ברקס לחצתי על הגז. התנגשתי ברכב שיצא מכפר קרע.
והמשכתי ללחוץ על הגז מהפחד ויצאו כריות אוויר ולחצתי על הברקס. הגיע אמבולנס ופינה אותי
לבית החולים הלל יפה."

הנאשמת העידה כי ראתה שהרמזור היה ירוק במרחק של 15 מ' מהרמזור וכי לא הסתכלה ברמזור פעם
נוספת. בתשובה לשאלה אם ראתה את הרמזור כשנכנסה לצומת השיבה: "לא, אני התרכזתי ברכבים שהגיע
מצד שמאל מכיוון אום אל פחם במקביל אלי." היא העידה, כי לא שמה לב באיזו מהירות נהגה
כשהתקרבה לצומת אבל לא נסעה מהר.

הנאשמת נשאלה האם הסתכלה לעבר הרמזור כשראתה שהרכבים יוצאים מכיוון כפר קרע והשיבה: "לא. גם
את הרמזור של הרכבים שיצאו מכפר קרע לא ראיתי."

נשאלה מדוע לא הסתכלה על הרמזור לפני הכניסה לצומת והשיבה: "כי הרכבים לפני כבר נסעו. הרכבים
היו רחוקים ממני ועברו את הרמזור."

אם כן, לפי גרסתה של הנאשמת במשטרה, היא כלל לא הסתכלה על הרמזור בעת כניסתה לצומת.

20. בחקירתה הראשית מעל דוכן העדים העידה הנאשמת כדלקמן:

"ש. ספרי מה היה באותו יום של התאונה?

ת. אני יצאתי מתחנת דלק לכיוון חדרה רציתי להשתלב עם הכביש הסתכלתי על הרמזור היה ירוק
ימינה ושמאלה היה הכל תקין ויצאתי פתאום התנגשתי אני ורכב שיצא מכפר קרע לכיוון אום אלפחם.

ש. מה המרחק של היציאה מתחנת הדלק לצומת.

ת. 15 מ'.

ש. כשנכנסת לצומת מה היה המצב של הרמזור?

ת. היה רמזור ירוק."

(פרוטוקול הדיון מיום 30.11.15, עמ' 27, ש' 13-20).

גרסתה של הנאשמת בחקירתה הראשית על פיה כשנכנסה לצומת היה רמזור ירוק אינה מתיישבת עם גרסתה
במשטרה לפיה כלל לא הביטה ברמזור לפני כניסתה לצומת אלא התרכזת ברכבים שהגיעו מצד שמאל.

21. ואכן, בחקירתה הנגדית הודתה הנאשמת כי לא הסתכלה על הרמזור כאשר נכנסה לצומת, אך טענה כי לפני שיצאה מתחנת הדלק הרמזור היה ירוק לחלוטין וכי לא ייתכן שהרמזור הספיק להתחלף במרחק של 15 מטר:

"ש. לפני שיצאת מתחנת הדלק הסתכלת לרמזור ראית שהוא ירוק והסתכלת לצד השני שאין רכבים והתחלת לנסוע לכיוון הרמזור?

ת. כן, רמזור ירוק.

ש. כשהגעת לצומת ראית שהרמזור ירוק?

ת. לא שמתי לב לכך אבל במרחק של 15 מ' הסתכלתי ראיתי רמזור ירוק ויצאתי.

ש. היית במצב עמידה בתחנת דלק לפני שיצאת?

ת. כן.

ש. יכול להיות שמהרגע שיצאת והגעת לרמזור הוא התחלף בינתיים?

ת. לא הוא לא התחלף, היה ירוק לגמרי. ואני הייתי במרחק של 15 מ'.

ש. בחקירה את מתארת שלא ראית את הרמזור, אמרת שראית רק בתחנת הדלק?

ת. יצאתי עמדתי הסתכלתי על הרמזור היה ירוק ונסעתי במרחק של 15 מ' ראיתי שהוא היה ירוק, לא יכול להיות שבמרחק של 15 מ' הוא הספיק להתחלף.

...

ש. היה ירוק מלא כשחצית את הרמזור?

ת. כשחציתי לא הסתכלתי אבל כשיצאתי מתחנת הדלק היה ירוק לחלוטין."

(פרוטוקול הדיון מיום 30.11.15, עמ' 27, ש' 26 - עמ' 28, ש' 9, ש' 21-22).

הנאשמת נשאלה אודות גרסתה כי רכבים יצאו מכיוון נסיעת הרכב המעורב וציינה כי היה מדובר אך ורק ברכב אחד הוא הרכב המעורב:

"ש. בחקירה ציינת שראית רכבים יוצאים מכיוון כפר קרע לכיוון ברטה?

ת. לא, זה רכב אחד שכאילו פגעתי בו בזמן התאונה. זה לא רכבים אלא רכב אחד.

ש. את העדת שרכבים יצאו וכשראית אותם רשמת מהפחד במקום לשים ברקס לחצתי על הגז?

ת. לא, מדובר ברכב אחד הרכב שפגעתי בו, זה הרכב היחיד שראיתי אותו שהוא יוצא."

(שם, עמ' 28, ש' 13-16).

הנאשמת לא ידעה כיצד להסביר את עדותו של ואג'די:

"ש. יש עד שטוען שהוא ראה שהנהג המעורב מאהר עבר באור ירוק מה את אומרת ?

ת. לא יודעת מה היה , אבל מה שאני בטוחה שאני יצאתי ברמזור ירוק."

(שם, עמ' 28, ש' 19-20).

22. מצאתי כי עדותה של הנאשמת הייתה בלתי עקבית ובלתי מהימנה, הנאשמת בעדותה הציגה מספר גרסאות ושינתה פרטים מהגרסה שמסרה במשטרה. מעבר לכך, גרסתה אינה מתיישבת עם יתר הראיות בתיק.

23. בדוח פעולה (ת/10) שערכה גב' מורן אלעד אברהם, שוטרת שהגיעה למקום התאונה תוך כדי סיוור, כתבה כדלקמן: **"...במהלך סיוור ופיקוח הבחנתי בת.ד בצומת כפר קרע לכיוון כללי חדרה. במקום שני רכבים הראשון רכב מסוג פיאט...נהוג על-ידי זחאלקה מאהר...עפ"י עדותו יצא מכפר קרע וביצע פניה שמאלה לכיוון כללי עפולה כאשר הרכב השני נכנס בו. לטענתו הוא יצא מהצומת ברמזור ירוק. ברכב השני הנהגת שיכה לובנה...היא הגיעה מכיוון כללי עפולה לכיוון כללי חדרה. עפ"י דבריה אינה זוכרת מה היה הרמזור אך עפ"י הנוסעת הנוספת שהייתה עימה הרמזור היה מהבהב..."**

אם כן, לפי דוח פעולה זה, הנאשמת כלל לא זכרה במועד התאונה איזה אור דלק ברמזור ואילו בת דודתה שנסעה עימה מסרה כי הרמזור היה מהבהב.

יש לציין כי הנאשמת עומתה בחקירתה במשטרה עם גרסתה של בת דודתה והשיבה כדלקמן:

"ש. אבל בת דודה שלך אמרה לשוטרת שהאור ברמזור היה מהבהב ולא ירוק רצוף?

ת. אני בפעם האחרונה שראיתי את הרמזור ממרחק של 15 מ' היה ירוק."

24. במחלוקת העובדתית בין גרסת המאשימה, הנתמכת בעדויותיהם של רס"מ אברהמי, מאהר וואג'די אשר נמצאו מהימנות וכן בראיות שהוגשו לרבות דוח הפעולה בו פורטה גרסתה של בת דודתה של הנאשמת, לבין גרסתה של הנאשמת, אשר אינה נתמכת בראיות כלשהן ונמצאה בלתי עקבית ובלתי מהימנה, אני מבכרת את גרסת המאשימה.

הנאשמת עצמה הודתה כי היא כלל לא הביטה ברמזור בעת כניסתה לצומת וכי התרכזה ברכבים שהגיעו משמאלה ובמקביל לה. טענתה כי לפני יציאתה מתחנת הדלק דלק אור ירוק ברמזור ולא ירוק מהבהב אינה נתמכת בראיות בתיק ואינה מתיישבת עם העובדה שהרמזורים היו תקינים כאשר הנאשמת עצמה אף לא טענה שמאהר חצה את הצומת באור אדום.

25. זאת ועוד, הלכה פסוקה היא כי אי זימונו של עד רלוונטי לעדות ע"י צד לדין, פועלת לטובת הצד שכנגד ולחובת הצד שנמנע מלזמנו. העובדה כי הנאשמת לא זימנה לעדות את בת דודתה יש כדי לפגוע בגרסתה מחד גיסא ולחזק את ראיות המאשימה ועדויותיה מאידך גיסא.

26. לעניין החבלות הוגשו תעודות רפואיות של הנאשמת (ת/12) ושל מאהר (ת/13) ואשר מדברות בעד עצמן. כמו כן הוכח כי נגרם נזק לכלי הרכב כפי שגם עולה מהתמונות.

27. סיכומי של דבר, אני קובעת כי המאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לכל ספק סביר. בהתאם, אני מרשיעה את הנאשמת בעבירות המיוחסות לה בכתב האישום.

28. **נקבע לטיעונים לעונש ליום 10.3.16 בשעה 12:30 בבית משפט השלום בחיפה.**

המזכירות תעביר עותק הכרעת הדין לצדדים ותזמנם לדין בהתאם. כמו כן בשים לב למועד הקרוב תוודא קבלת החלטתי זו גם טלפונית.

ניתנה היום, כ"ו אדר א' תשע"ו, 06 מרץ 2016, בהעדר הצדדים ובהסכמתם.